

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Aliquot Propositiones Novissimorum Casuistarum in materia Pœnitentiæ

Zeghers, C.

Coloniæ Agrippinæ, 1679

Appendix. Exhibentur plures aliæ Propositiones, & ostenditur quomodo adversariorum doctrina, non tantum conscientias turbat, sed etiam familias illustres sit nata subvertere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42483

278. Ita nempe ne admitteret sufficientem poenitendi gratiam in iis, qui actu non poenitent, ausus est textum rejicere, eique præferre quandam interpretationem ostii, qui fuit Bay Discipulus, & in pluribus Bay sectator.

279. Istius translationis quæ Bruxellis prodit cum hac ad fallendum additione *reveüe & corrigèe*, ultra 200. continet errores manifestos, & ostendit nuper D. Du bois in notis ad eandem versionem, ex quibus multi non fuerant ita exactè animadversi.

280. Ex illis sunt facilè 70. ex Calvino præcipuè, aliisque hæreticis inspersi: per Romanam autem correctionem jussu Tridentini Concilii factam, post consultas universitates eo studio & diligentia quæ refertur in ipsa præfatione ad Biblia plantiniana condemnati: & per Arnaldum renovati.

A P P E N D I X.

Exhibentur plures alie Propositiones, & ostenditur quomodo adversariorum doctrina, non tantum conscientias turbat, sed etiam familias illustres sit nata subvertere.

CAsum unum exempli loco proponam, & super illo Gumhari responsiones.

281. Masculus vel puella inter se vel cum aliis, sæpius in peccatum carnis lapsi sunt: occurrit nubendi occasio: statuunt sequi illud Pauli, *melius est nubere quam uri*: consentiunt Matrimonio parentes: inicitur antenuptialis contra-

ctus : determinatur celebrationi dies : sponsus
& sponsa , quo sanctius Matrimonii Sacramen-
tum suscipiant, pridie confitentur intendentes sa-
cram Eucharistiam percipere : quid hic juxta
D. Gummari Methodum faciet Parochus?

283. *Differenda est Absolutio, quia tales non so-* PROP:
lent subito converti, Methodi pagina 80. 81. 89. 68.

8. III. & sequentibus.

284. Quid si ergo tantum semel se mutuò
cognoverint, aut Masculus tantum semel aliam?

285. *Talis nec absolvi poterit, nisi sua sponte ea* PROP:
omnia egerit, qua confessarius absolutionem dilaturus 69.

premittenda absolutioni judicaret Methodi pag. 202.

286. Verum quid confessarius exiger?

287. *Per Precationes, jejunia, aliaque pœni-* PROP:
tentia opera se, eo quo par est tempore præparet; at- 70.

que eo pacto per pœnitentia gradus ad veram tandem
conversionem evitatur Meth. pag. 293.

288. Quanto tempore parabit se, præsertim
si sæpius alteram, vel sponsam suam cogno-
verit.

289. *Multo tam labore quam tempore opus esse* PROP:
solet ad verè justificationis dotem adipiscendam Metho- 71:
di pag. 54. in fine.

290. Sed suppose quod jam incepit se corri-
gere, & à tempore quo sponsalia iniit, dimi-
sit concubinam, aut sponsam, quam ante cog-
noverat, ulterius attigit; ut se ad Matrimonii
Sacramentum præpararet: tentantur vero ambo
vehementer, instat celebrandi Matrimonii
præscriptus dies, an absolvere illum pastor po-
terit?

291. *Neutiquam: II 6. Verum odium & prate-* PROP:
rito- 72.

ritorum detestatio, a quæ necessaria sunt, & præ
hac vera ad Deum conversio; illa vero cum repente
quiri non soleant, nec illis quoque nisi notabilem
mutationem præmiserint, à Deo infundi credendum erit.
pag. 116.

PROP: 292. Neque enim inquit Gregorius part. 3. cura
73. part. admonit. 31. scriptor, si à scriptione cessaverit,
quia alia non addidit, etiam illa quæ scripserat, de-
levit.

293. Insto: addidit ille sponfus alia, propo-
fuit emendare vitam, discussit conscientiam,
offert subire poenitentiam, confitetur, quid
adhuc requiris?

PRO: 294. Prorsus convenit, ut quemadmodum ager
74. inchoatâ jam curatione è longo tempore non invisit
medico non patitur; ita & spiritualis ager brevi post
tempore (quod octo, ut plurimum pauciorumve pro
confessarii judicio erit dierum) rursus confessarii se-
exhibeat, dicatque quid præscripta medicamina præ-
fecerunt, & nova, si visum fuerit, ab eo excipiat.
hoc ad similitudinem curationis corporalis identidem
faciendum, donec pro confessarii prudentia valetudinem
spirituali restitutus fuerit.

295. Imperitus medicus, qui mortis causas
(hoc est peccatum mortale) non prius extrahit,
quam fuerit ager valetudini restitutus.

296. Quid si amici sint jam invitati, præ-
rata altitia &c. Quid si sola puella peccaverit, &
ex dilata absolutione gravis de peccato carnis
oriatur adolescenti suspicio? quid si solus mar-
culus, & quia à peccato absolutus non est,
si Matrimonii contractum differat; dilatio in-
gerat suspicionem quod puellam velit deserere
per

periculum fit diffensionum, duellorum, subver-
sionis illustrium familiarum, quid si masculus
ille dum interim absolutio differtur, reverti de-
beat ad provinciæ vel civitatis gubernium, mu-
tare castra, & ex suspicione quod sponsam ha-
bere nolit, maneat illa infamis, & tamquam
prostituta, præsertim si ille interim moriatur
antequam ducat, fortasse ex ipso gravidam;
sed quæ legitimè fuit à peccato absoluta. Quid
faciet parochus, ut tot imminencia mala avertat.

297. *Quidquid obsequiorum, turbarum aut in-* PROP:
commodi consequatur. juxta hypotheses 3. potissimum 75.

¶ 4. *agendum judico. Gummarus in Methodo pag.*
116. *accipe hypotheses.*

298. *Tertia: numquam uti licet materia dubia,* PROP:
incerta haberi potest: confessarius igitur justo reli- 76.
gio dubio, an dolor pœnitentis & propositum suffi-
cient, nequit eum sic absolvere, si debita dispositio-
nis certitudinem procurare possit. pag. 2.

299. *Quarta: non licet administrare Sacramen-* PROP:
tum, dum materia est verè dubia, quamquam alia 77.
haberi nequeat; nisi tam irreverentia periculum,
quam alia indè secutura incommoda, justa excuset
necessitas. Vnde illum, de cujus sincero dolore vel
proposito meritò dubitatur, absolvere citra necessita-
tem nequaquam licet: sicut nulla urgente necessitate
liquore de quo an sit aqua, ambigitur, Baptizare in-
hibetur. Secus dicendum dum justa necessitas (qualis
dubio procul est extrema) aliud cogit, quia v. g.
alioquin absque Baptismate quispiam decessurus foret.

300. *Quomodo vis Gummare tibi eximi du-*
bitium de veritate doloris?

301. *Si in tribunali externo non creditur reo di-* PROP:
centi 78.

centi se soluisse, nec ideo absolvendus erit, quanto
minus absolvet confessarius, pag. 195. 196.

302. Quid si toto corde se dolere de præteritis
velle futura cavere, ad occasiones vitandas parat-
tum, imo ad media à confessario suggerenda
adversus periculum relapsus accipienda promp-
tum se affirmet, atque exhibeat?

PRO: 303. Nihilominus respondendum est universa hæc
79: non facere satis, qui credas & persuasum habeas, quod
veterem consuetudinem exuerint novamque induerint
Methodi. p. 89.

304. Qualem ergo certitudinem de veritate
conversionis requiris? semper enim dubium
manebit, an verè ex animo de peccatis, & De
offensa doleat, an opera præscripta impleverit,
nisi supponas ipsi junctos fuisse perpetuo deos
testes, quomodo de interna animi conversio-
ne seu dispositione moraliter eris certus.

PRO: 305. Suffragabor facile hinc confici, quod adde-
80: pisci nequeamus certitudinem omnimodam, imo ne-
eam, quam physicam vocant, ejusmodi parari potest
v. g. de materia Baptismi, Eucharistia, aut alia sensu
li. Ast quam optimè cum eo componitur certitudo mo-
ralis, qualem citra dubium postulabit Rex de fidelitate
te gubernatoris prius, quam illum admovebit moderati-
oni arcis vel civitatis, à qua regni pendet salus,
quidem cupiet esse moraliter certus, quod illi non
animus regnum prodendi, præsertim si nil aliud
urgeat, neque premat necessitas illum præ ceteris ad
muneris evehendi; quamquam igitur ille ipsius
mus seu voluntas intus lateat, certitudo equidem ha-
beri moralis potest; etenim sicut interna animi alterius
dispositio alteri certo cognita secundum se esse nequit

ia signa externa patere possunt & percipi, qua eam
dispositionem morali testentur certitudine pag. 197

306. Requirit ergo ut testes actionum ad-
hibeantur. Sed audiamus quid dicat de eo qui
relapsus est: quantam ab eo exigat certitudi-
nem, præsertim si 3. aut. 4. in idem peccatum
inciderit, seu potius a quo simili deproinat argu-
mentum.

307. Magnam pecunia summam, præsertim si non
sit numerata, nemo citra necessitatem concedet pere-
grino cuiquam & ignoto, etsi nihil illius se furari velle
ipse asseveret. Alterum non minus clarum: summam
dictam minus committet persona peregrina, & ignota,
quæ illam pecunia egere novit: tertium denique sic mon-
stratur: quam maximè quis alienus erit, ut homini
peregrino, ignoto & indigo pecunia custodiam deman-
det, si præter hæc omnia noverit quoque frequentia
ejus furta. Methodi. p. 199.

308. Fateor: qui sapiunt, sicuti sapiendum
est ad sobrietatem, minimè capiunt ista in sublime
elevati sensus argumenta.

309. Quid si dilata absolutione moriatur?

310. Hæc objectio vana & frivola est, dum sit
peccatore contra confessarium, qui vult justis de cau-
sæ poenitentiam impleri antequam det absolutionem P.
Gab. pag. 144. Qua ratione frivola & vana?

311. Vel enim peccator efficaciter intendit conver-
ti, vel non, si efficaciter intendit converti, poeniten-
tiam implebit, & si moriatur ante absolutionem, sola
voluntate efficaci conversionis salvabitur; si non inten-
dit, absolutio ipsi oberit, quia ad illam non est dispo-
situs; sicque addet peccatis suis sacrilegium, seu Sa-
cramenti profanationem ad majorem sui damnationem.

312. Eodem collimat Gummarus in Metho-
do pag. 125. & sequentibus, sed contra: quid
fit dispositus sufficienter ad obtinendam peccati
remissionem cum Sacramento, insufficienter
autem sine Sacramento. Hoc sæpissimè contingere
docet Romanus Catechismus parte 2. cap. 5.
n. 46. & 47. de posterioribus, dicit S. Leo epi-
stola 91. *Si aliquis, eorum quocumque interceptus obsta-
culo à munere indulgentia, presentis exciderit, &
priusquam ad constituta remedia perveniat, tempora-
lem vitam humana conditione finierit: quod manens in
corpore non receperit, consequi exutus carne non pe-
terit.*

PROP:
84.

313. Constat nihilominus sibi semper Gum-
marus & pag. 131. scribit: *velim expendam illi
quos hac movet objectio (nempe fieri potest ut per-
dente dilatione moriatur) quo pacto non in-
simulent benignam Matrem Ecclesiam severitatis
qua annos aliquot poenitentia absolutioni promissa
olim voluit: neque sacro Baptismatis fonte (absente
justa necessitate) tinxit, nisi pascha aut pentecoste
festivitate appetente, nihilne tum periculi, nequis poeni-
tentium aut catechumenorum decederet sine Sacramento
quo nullum magis necessarium?*

314. Qualis hinc comparatio? Baptismus de-
ri potest à quolibet, etiam à femina Catechume-
no, imo pagano, & judæo, ut respondit Nie-
colaus primus ad consulta Bulgarorum: absolutio
non nisi à Sacerdote, qui non est ita ubique pre-
sens, sicuti est persona capax conferendi Bap-
tismi. Præterea morem illum differendi Bap-
tismi parvulis dudum sustulit ecclesia, & ac-
cumentum à jure correcto stultum reputant pe-
risperiti.

315. Et quidquid dixit Gummarus in præfatis propositionibus, reprehenditur repugnare totaliter doctrinæ S. Caroli in ipsis instructionibus primis, quas suscepit interpretandas.

316. De patribus familias qui sæpissime dies festos violarunt, violari per famulos & ancillas fecerunt, dicit, *si se emendare promittant nec horum admoniti unquam à confessario fuerint, poterit eos absolvere.*

317. Eos qui in venereis aspectibus & conversatione periculosa cum feminis tactibus impudicis perdurarunt absolvi permittit, *si nuntium eis remittere polliceantur, nisi datam antea de dimissione, fidem violaverint.*

318. Et hos iterum absolvi permittit si comode occasionem vitare nequeant *modo sint parati suscipere consilia à confessario suggerenda v. g. ne solus cum sola conversetur, orationes augeat, frequenter confiteatur.*

319. Quin imo eos absolvi permittit, qui dicunt sibi videri commercium illius in quo vel cum quo peccaverint se non derelicturos. permittit (inquam) *si velint ea remedia apponere, sine quibus iudicat confessarius eos ad vomitum redituros: non dicit si longo tempore apposuerint.*

320. Igitur totam hac in parte doctrinam Gumhari condemnat S. Carolus pro illa (quam præterdit D. Gummarus) absolutionis dilatione, quam dicit fuisse per duodecim sæcula observatam in Occidente, & adhuc hodie observari in Oriente, citat ut dixi, in *Præfatione Apologetica Morinum*, nullo tomo, nullo ejus expresso libro.

321. Tomus inventus est, tomi liber, & libri capita in tomo de administratione poenitentiae cap. 1. n. 13. docet expressè idem quod Romanus Catechismus: nempe morem absolvendi statim a confessione, eo modo quo nunc, esse ab ipsis ecclesia incunabulis.

322. Solum excipit illa crimina, pro quibus imponebatur publica poenitentia: & nihilominus jam à duodecim saeculis in ecclesia orientali receptum fuisse, ut etiam istorum criminum rei statim absolventur; ita docet cap. 14. n. ult. & istum deinceps morem usque ad hunc diem observari, fuse probat ex poenitentialibus Graecorum ad calcem dicti operis.

323. Praeterea dicto lib. 9. cap. 6. & sequentibus usque ad 16. fuse probat implementum poenitentiae non fuisse necessarium pro conversione sufficienti ad absolutionem, etiam in sanis & criminum illorum gravissimorum reis, sed saepe fuisse datam, vel statim à confessione, vel solum parte poenitentiae impleta: ergo & hic Auctor Gummarum impugnat.

PROP: 324. Allegat insuper in praefatione Apologetica
85. Canonem 11. Concilii Toletani 3. idem repetit in Apologia pag. 9. & sequentibus in quo jubetur differri reconciliatio & restitutio in communionem quousque impleta sit satisfactio.

PROP: 325. vult autem quod nomine reconciliatio
86. & restitutionis in communionem intelligatur absolutio sacramentalis in foro interno, de qua disputamus.

PROP: 326. Inde infert in dicta praefatione Apologetica
87. quod si Laicus semel concupisset fornicari, debuisset

per biennium agere poenitentiam, antequam absolueretur.

327. Instantiâ autem factâ hoc modo: *ſ*pendente illo Biennio Laicus denuo semel concupiſſet, & ſpendente jam quadriennio adhuc aliud occultum aequale, & ſic quolibet biennio ſemel peccatum ejuſmodi commiſiſſet, quandonam tandem Eximius vel diſcipuli ejus talem abſolvent? Reſponderunt per Racematoreſ ſuum (qui ut litteræ Lovaniennes iſtius temporis ferunt, erat Joſephus Naveus in novo Gymnaſio Ludimagiſter) *vin ſcire quan-* PROP.
donam talis ab antiquis fuiſſet abſolutus ut leviffime 88:
dicam in extremo vitæ tempore. hebdom. 1. pag. 8.

328. Sed quàm debile ſit iſtud ex Concilio Toletano argumentum fuſè oſtendit Raymakers: ex multis accipe pauca: reconciliatio illa & reſtitutio in communionem poterat fieri à Diacono Concilium Eleberitanum can. 32. Cyprianus epiſt. 13. eratque abſolutio à quadam excommunicatioſis ſpecie, & publicæ poenitentiaſ legibus, teſte Baronio ad annum Chriſti. 56. Pamelio in notis ad dictam epiſtolam, Mendosa ad dictum Canonem 32.

329. Quomodo ergo infert Gummarus, Typographus Gandenſis, ac cæteri, fuiſſe dilatam abſolutionem in foro interno (de quo agimus) etiam pro occultis peccatis? præſertim cum conſtet in canone illo agi de ſolemni poenitentia? ſubſequitur enim immediatè, *quod vir tondetur, mulier habitum mutet*, ſed hoc ſubtrahit D. Gummarus.

At vide Lector quouſque ſe præcipitarunt, & quid ad argumenta relata ſupra n. 213. & ſequent. reſponderint.

330. *Qui*

PROP: 330. *Qui Canonem IN COENA Soteri pontifici ad-*
89 *scribit, non nisi imperitos, à Canonum compilatoribus*
deceptos ad stipulantes habet.

PROP: 331. *Theodulphi Aurelianensis capitulum non est*
90: *ex antiquorum pontificum decretis relatum, nec ex-*
cerptum.

PROP: 332. *Silverii pontificis decretum non potest produ-*
91: *ci, nisi ex quodam Canonum collectore, cujus com-*
pilatores plurimis circa tempora & authores scatent hal-
lucinationibus hæc Racemator heb. 3. pag. 25.

333. *Sed contra decretum illud Soteris ex-*
pressè refertur in officio ecclesiastico, & ferè
verbotenus ad diem 23. Aprilis. Historiarum vero
in eo insertarum quanta debeat omnibus catho-
licis esse autoritas, quanto examine sint dil-
cussæ, docent bullæ dicto officio præfixæ.

334. *Theodulphi Capitulum esse ex Silverii*
pontificis decreto excerptum, clarè patet, quia
iisdem penè verbis constat, & qui Silverii de-
cretum adscribit imperito Canonum collectori,
imperitum collectorem facit sanctum Carolum
qui illud tamquam Silverii, & ferè verbo-
tus citat Concilio 4. parte 3. & iterum in Appendice
quam in fine vitæ fecit post collectos canones,
& juxta ordinem Decalogi digestos.

335. *Restat unum quod omittere nequeo,*
concernens interpretationem primarum instru-
ctionum S. Caroli; verba ejus sunt: Consultum
est differre absolutionem donec evidens appareat emen-
datio in iis, qui tametsi dicant ac polliceantur quod se
eximent peccato, tamen confessario probabilem me-

PROP: tum faciunt ne contrarium contingat.
92: 336. *Metus illius probabilis causam sufficientem*

tem censent adversarii, quoties peccator, etiã unius peccati tantum reus, non probavit per multa opera pœnitentialia longo tempore exercita, se esse conversum.

337. Longè aliter S. Carolus, qui metum illum colligit ex penitus extrinsecis, his nempe, si cum toto anno in peccatis haerint, confessionem differant contra ejus mandata ad ultimos Quadragesima dies: si multis annis in peccatis perseveraverint, nulla adhibita opera in emendationem vita, si occasiones vitare non proponant: si cum proposuerint & promiserint, fidem in confessione datam de illis dimittendis frugerint, praesertim sapius, si concubinam non dimittunt, si contractus contra ejus consilia initos non resciderint, si Episcopali monitorio super rebus deperditis non paruerint.

338. Tradunt Jurisperiti hoc axioma quod ubi legislator regulam suam coacervatione multorum exemplorum explicat, regula illa intra istorum & similium limites contineatur & modificetur. Hoc illi attendant, antequam interpretandarum legum usurpent officium.

339. Sed magis stupenda est interpretatio vel potius corruptio textus S. Bernardi: docet ille in Epist. 8. ad Brunonem subitanam promotionem Pauli è persecutore ecclesiae ad Apostolatam esse potius miraculum quam exemplum, Arnaldus parte 2. cap. 12. eum secutus, Gummarus in meth. pag. 80. & 149. & in apologia pag. 101. in fine, Pater Gabrielis pag. 133. aliique inducunt Bernardum, PROB
93 tamquam si doceret omnes illas conversiones Prodigii, Publicani, Davidis, Latronis, cæterorumque ex Scripturis ante relatorum, item illo-

illorum, de quibus in actis Apostolorum, *miracula non exempla*. Et quod in singulari dixit Bernardus *est miraculum*, sic vertit Arnaldus *ces exemples ne sont pas tant des exemples, que des miracles*.

340. Inauditum quod, quæ in parabolis dicuntur, non dicantur per modum exempli: & patres omnes, qui super citatis Scripturæ locis scripserunt, ista in exemplum Divinæ bonitatis erga similes peccatores adferunt.

341. Parisi farina est interpretatio verborum Christi dicentis Petro, ut *dimitteret non usque septies sed usque septuagesies septies* Matt. 18. hunc locum ad remissionem peccatorum quibus Deus offenditur, pertinere docent Hieronymus in *expositione Ps. 119. Augustinus sermone 15. de verbis Domini. libro 2. de consensu Evangelistarum cap. 4. lib. 1. contra adversarios legis cap. 17. lib. 2. operis imperfecti cap. 212. Catechismus Romanus dicto cap. 5.*

PROP: 94. *inexplicatione Symboli*. Modo post Marcum Antonium dicto cap. 33. docent adversarii textum illum ad ejusmodi remissionem & poenitentiae sacramentum non pertinere. *Antonius le felon in sua conversione peccatoris prope finem: imo datam interpretationem appellavit Doctor Vincent inepre-*

342. Methodum ut vidimus supra canonizavit Doctor *Van Vianen* in dicta thesi 13. Januarii 1676. defendente Naveo supra citato, & tota thesi, quam longum esset describere, est in eius patrocinium.

343. Ipsum etiam Rituale d'Alet, Arnaldi *liber de frequenti communione*, & Catechismus Hesselii juventuti proponuntur in *Stromatibus clericali-*

ritualibus hisce verbis : prima obligatio Sacerdotum, ut ^{PROP.} sint docti, deinde in expressione librorum quos ^{95.} legere debeant sic dicitur : *solida & sana doctrina Catechismi Hesselii & excellentissimus liber de la frequente Communion latinè, gallicè, pro ecclesiasticis praesertim gallicè le Rituel d' Alet & hoc adhuc hodie, post dicti Ritualis, jam à tot annis condemnationem.*

344. Catechismum Hesselii in pluribus corrigendum censuit sacra Hispaniarum inquisitio in *Indice Expurgatorio littera 1. classe secunda, & signanter ea in parte, qua scribit adversus imagines.*

345. Hanc expurgationem dum adversarii vel ignorant, vel rejiciunt, & mordicus Hesselio adhaerent, fortasse illustrissimo Archiepiscopo viro optimo, instillarunt istam Hesselii doctrinam : atque inde tot turbæ in materia Supplicationum, de quibus tamen Coloniese Concilium anni 1549. jussu Caroli quinti à præcipuis Theologis & ministris examinatum, placetatum Bruxellis eodem anno, quarto nonas Junii, & sub pœnis gravis indignationis observari jussum, ita habet sub titulo Censuræ & Decreta cap. 22.

346. *Ecclesia de thesauro Corporis Christi exultans, circumfert longis processionibus extra Sacras Aedes Hostiam illam salutarem, videlicet simul representans itineris Christi historiam, qui dum quæreret salutem nostram, in medio populi versatus est & universam Iudæam circum ambulavit, docens, & agrotos sanans, Discipulis comitantibus, quamobrem & Sanctorum reliquias, & imagines eorum, qui vestigia ejus secuti sunt, simul circumferimus, significantes illos nunc cum ipso*
 L *regnare*

*regnare & triumphare in Caelis. Quae memoria de
piis esse jucunda & lata.*

347. Denique plura tradidit S. Carolus, qui
nec ipsi adversarii observant, v. g. *de moribus
Clericorum, vestitu, mensa, suppellectile, compositione
externa & habitu eorum, qui accedunt ad confessionem,
de perscribendis Quadragesimae hebdomadis, quibus hujus
vel illius plateae homines confiteantur, de cibis quadra-
gesimalibus, de censibus hypothecatis super fundo, capite
fructus annui minores sunt ipso Canone, aliaque nu-
numera. Optandum, ut ipsimet ab illorum ob-
servatione reformationem inchoarent. Capite
enim Iesus facere & docere, hoc est ut Patres explere
cant, prius facere, quam docere.*

Sat pro hac vice. Si de totidem & pluribus
aliis in sola materia Sacramenti Pœnitentiae
Gymnasium Sanctissimæ Trinitatis, & adver-
sarii quicumque desiderent informari ulterius
Aulam, Episcopos, Senatores, Pastores, Judi-
ces, Concionatores, Advocatos, Juris & Theo-
logiæ studiosos; offero promptissimam operam
& quidem intrâ dies paucos.

F I N I S.